

Рис. 5.22. Коэффициентът $c(a,b)$ като обем на призмата, тоест на интеграла от функцията $z(x)$ в паралелепипеда $P(a,b)$.

но неин дубликат, фантом, отражение. В този случай е естествено да поставим в центъра на паралелепипеда династията a , която претендира да е оригиналната, а „фантомното отражение“ b да разглеждаме като „отклонение“ от династията a . Възникналите различия между коефициентите $c(a, b)$ и $c(b, a)$, макар че не са големи, могат да послужат като полезен материал за по-нататъшни прецизни изследвания, които засега не сме правили.

да направим по две причини. Първо – както показаха конкретните експерименти, смяната на коефициента $c(a, b)$ със „симетричния“ фактически не изменя получените резултати. Второ – в някои случаи династиите a и b действително могат да бъдат неравноправни в този смисъл, че едната от тях действително може да бъде оригиналната, а другата – единствен

2.3. УТОЧНЕНИ МОДЕЛИ И ПРОВЕЖДАНЕ НА ИЗЧИСЛИТЕЛЕН ЕКСПЕРИМЕНТ

Формулираният по-горе принцип на малките деформации се проверява с коефициента $c(a, b)$.

1) За проверка бяха използвани хронологичните таблици на Ж. Блер [76], съдържащи практически всички основни хронологични данни в Скалигеровата версия за историята на Европа, Средиземноморието, Близкия изток, Египет, Азия от около 4000 г. пр. н. е до 1800 г. след н.е. Тези данни бяха допълнени със списъци на правителства и периоди на тяхното управление, които бяха взети от други източници и монографии, както средновековни, така и съвременни. Да напомним за следните книги: Ш. Бемон, Г. Моно [64], Е. Бикерман [72], Г. Бругш [99], А. А. Василев, [120], Ф. Грегоровиус [196], [196], Д. Есад [240], Ш. Дил [247], Колрауш [415], С. Г. Лозинский [492], Б. Нize [579], В. С. Сергеев [766], [767], Chronologie egyptienne 1069], F. K. Ginzel [1155], L. Ideler [1205], L'art de verifier les dates faites historiques [1236], T. Mommzen [1275], Isaac Newton [1298], D. Petavius [1337], I. Scaliger [1387].